

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy)
w dniu 28 sierpnia 2020 r. – Phantasialand / Finanzamt Brühl**

(Sprawa C-406/20)

(2020/C 423/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Phantasialand

Druga strona postępowania: Finanzamt Brühl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można powołać się na wymienienie w pkt 7 załącznika III w związku z art. 98 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ targów, wesołych miasteczek i parków rozrywki, aby dokonać rozróżnienia dla celów opodatkowania parku rozrywki stawką podstawową, mimo że określenie „park rozrywki” obejmuje przedsiębiorstwa z branży wesołych miasteczek i parków rozrywki prowadzące działalność zarówno stacjonarną, jak i niestacjonarną?
- 2) Czy orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym kontekst różnych świadczeń może skutkować tym, że nie są one podobne, znajduje zastosowanie do działalności w postaci parków rozrywki prowadzonej przez przedsiębiorstwa z branży wesołych miasteczek i parków rozrywki w formie niestacjonarnej i stacjonarnej?
- 3) W przypadku udzielenia na drugie pytanie prejudycjalne odpowiedzi przeczącej:

Czy „punkt widzenia przeciętnego konsumenta”, który w świetle orzecznictwa Trybunału stanowi kluczowy element zasady neutralności podatku obrotowego, stanowi „perspektywę teoretyczną”, która nie może być przedmiotem postępowania dowodowego w postaci opinii biegłego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de La
Coruña (Hiszpania) w dniu 2 września 2020 r. – Banco Santander, S.A. / J.A.C. i M.C.P.R.**

(Sprawa C-410/20)

(2020/C 423/38)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de La Coruña.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Banco Santander, S.A..

Druga strona postępowania: J.A.C. i M.C.P.R..

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku gdy w ramach postępowania w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowej umorzone zostały wszystkie akcje, na jakie dzielił się kapitał zakładowy, czy art. 34 ust. 1 lit. a), art. 53 ust. 1 i 3 oraz art. 60 ust. 2 lit. b) i e) dyrektywy 2014/59/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 maja 2014 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby osoby, które nabyły swoje akcje kilka miesięcy przed wszczęciem postępowania w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogły w związku z podwyższeniem kapitału w drodze publicznej oferty subskrypcji wytoczyć powództwa odszkodowawcze lub powództwa o równoważnym skutku oparte na błędnych informacjach zawartych w prospekcie emisyjnym, przeciwko emitentowi lub instytucji powstałej w wyniku połączenia przez przejęcie?
- 2) Czy w takim samym przypadku jak ten, o którym mowa w poprzednim pytaniu, art. 34 ust. 1 lit. a), art. 53 ust. 3 i art. 60 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 maja 2014 r. stoją na przeszkodzie temu, aby na podstawie powództw wytoczonych po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji na emitenta lub na podmiot będący jego uniwersalnym następcą prawnym nałożone zostały w drodze sądowej zobowiązania do zwrotu równowartości subskrybowanych akcji oraz zapłaty odsetek w wyniku stwierdzenia nieważności z mocą wsteczną (ex tunc) umowy subskrypcji akcji?

⁽¹⁾ Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen
(Niemcy) w dniu 2 września 2020 r. – S / Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für
Arbeit**

(Sprawa C-411/20)

(2020/C 423/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: S

Druga strona postępowania: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Pytania prejudycjalne

Czy art. 24 dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾ i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego obywatel innego państwa członkowskiego, który ustanawia miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu na terytorium krajowym i nie przedstawia dowodu, że uzyskuje krajowe dochody z tytułu rolnictwa i leśnictwa, z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, z tytułu pracy na własny rachunek lub z tytułu pracy najemnej w ciągu pierwszych trzech miesięcy od ustanowienia miejsca zamieszkania lub miejsca zwykłego pobytu, nie ma prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. j) w związku z art. 1 lit. z) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, gdy tymczasem obywatel odnośnego państwa członkowskiego znajdujący się w tej samej sytuacji ma prawo do świadczeń rodzinnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. j) w związku z art. 1 lit. z) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, bez wykazania uzyskiwania dochodów z tytułu rolnictwa i leśnictwa, z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, z tytułu pracy na własny rachunek lub z tytułu pracy najemnej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1)